

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί σχεδίου νόμου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων, άρθρων εις υποχρεώσεις του Ο.Α.Π. προς καταβολήν αποζημιώσεων προς τρίτους».

Προς την Ε' Αναθεωρητικήν Βουλήν των Ελλήνων

Ο Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς, εν τῇ ἀσκήσει τῶν ἀρμοδιοτήτων του, ἀναγομένου ἀρ' ἐνδὲς μὲν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ λιμένος ἐν τῇ εὐρυτέρῃ ἐννοίᾳ του, ἀρ' ἐτέρου δὲ εἰς τὴν πρόσκτησιν τῶν ἀναγκαίων χώρων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποκατατήτων ἔργων πρὸς διεξήγησιν τῶν ἔργων του, εὐρίσκειται εἰς ἀδυναμίαν ρυθμίσεως ἐμφανιζομένων ἐνίοτε οἰκονομικῆς φύσεως θεμάτων ἐξ ἀπαιτήσεων πολιτῶν, οἵτινες ἐπλήγησαν ἐκ τῶν ἀναπτυξιακῶν δραστηριοτήτων αὐτοῦ.

Τούτο ὁραίνεται εἰς τὴν μὴ ὑπαρξίν σχετικῆς διατάξεως νόμου καλυπτούσης τὴν σχετικὴν δαπάνην.

Ἡ τακτοποίησις τῶν ἐμφανισθέντων τούτου φύσεως θεμάτων ἐπιβάλλεται, ἐκ λόγων ἠθικῆς τάξεως, ὅπως ρυθμισθῇ διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ προτεινόμενου σχεδίου νόμου.

Εἰδικότερον διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1ου τοῦ σχεδίου ρυθμίζεται θέμα σχετιζόμενον πρὸς τὰς ὑπὲρ τοῦ Ο.Α.Π. κηρυσσόμενας ἀπαλλοτριώσεις.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν.Δ. 4544/1966 ἔχει ἐπιτοαπῆ ὅπως διὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις ταύτας καὶ μόνον, ἡ ἀποβολὴ τοῦ κατόχου τοῦ ἀκινήτου γίνεται κατόπιν καταβολῆς εἰς αὐτὸν ἀποζημιώσεως, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ κυρίου τοῦ ἀκινήτου, καὶ τοῦτο ἀγέτως τῆς τυχόν ἐνοικιοστασιακῆς ἢ οὐ προστασίας τοῦ κατόχου.

Ἡ διάταξις ὅτι ἐτύγχανε σκόπιμος τότε διὰ τὴν ταχέαν ἀπόδοσιν κατεχομένων χώρων, οὐχ ἤρτον, δέον ὅπως μὴ διατηρηθῇ ὡς παγία διάταξις, καθ' ὅσον εἰσῆγει διὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις τοῦ Ο.Α.Π. ἴδιον δίκαιον, μὴ ἰσχύον διὰ τὰς λοιπὰς ἀπαλλοτριώσεις, δεθέντος ἄλλωστε ὅτι ἡ τότε ὑφιστάμενη ἀνάγκη ἰκανοποιήθη.

Παραλλήλως ὁμως πρὸς τοῦτο, ἡ διάταξις αὕτη, ὡς διετυπώθη, κατέληξεν εἰς τὸ ἄδικον ἀποτέλεσμα νὰ λάβουν ἀποζημιώσιν οἱ υἔργι: τέλους δευτροπήσαντες καὶ μὴ ἐκκενώσαντες τοὺς κατεχομένους χώρους πρὸ τῆς λήψεως τῆς ὑπὸ τῆς διατάξεως ταύτης προβλεπομένης εἰδικῆς ἀποζημιώσεως, ἀλλὰ νὰ μὴ λάβουν ταύτην οἱ πεισθέντες εἰς τὰς υποσχέσεις τοῦ Ο.Α.Π. καὶ καλοπίστως παραδόντες τοὺς χώρους. Τὴν ἰκανοποίησιν τῶν σκοπῶν τούτων προβλέπουν αἱ παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ τούτου, καθ' ὅσον ἡ μὲν πρώτη, σκοπεῖ εἰς τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεως καὶ εἰς τοὺς καλοπίστως ἀπομακρυνθέντες πρὸ τῆς θεσπίσεως ταύτης, ἡ δὲ δευτέρα ὀρίζει τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως μόνον διὰ τὰς εἰς τὸ παρελθὸν συντελεσθείσας ἀπαλλοτριώσεις καὶ οὕτως οὐσιαστικῶς καταργεῖ, διὰ τὸ μέλλον, τὴν διάταξιν. Σημειοῦται ὅτι ἡ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ τούτου τιθεμένη ἡμερομηνία καθωρίσθη ἐπὶ τῇ ἐτάσει τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ.7038/22.2.1966 ἀπεφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 188/1966 πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Α.Π., δι' ἧς ἐγένετο εἰσῆγησις ἀποζημιώσεως τῶν ἀνωτέρω.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 ρυθμίζεται τὸ θέμα τοῦ ὕψους τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐργολάβων φοροεκφορτώσεως, πρὸς οὓς εἶχε χορηγηθεῖ ὁ Ο.Α.Π. ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος πρὸ τῆς ἀναλήψεως ὑπ' αὐτῶν ἀπαρτῶν τῶν ἐργασιῶν φοροεκφορτώσεως ἐν τῷ λιμένι. Τὸ θέμα τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῶν εἶχε

ρρυθμισθῆ διὰ τοῦ Ν.Δ. 4544/1966. Κατόπιν ὁμως μελέτης τοῦ θέματος ὑπὸ συσταθείσης Εἰδικῆς Ἐπιτοπῆς Διεπιστάθῃ ὅτι τὸ καθορισθὲν ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ποσὸν τῶν 50.000 δραχμ., ὡς ἀνώτερον ὄριον ἀποζημιώσεως, ἦτο ἀνεπαρκές. Προτείνεται, ὁθεν, διὰ τῆς ὑπ' ἄψιν διατάξεως ἡ αὐτῆς εἰς δραχμὰς 120.000.

2-13-7

Διὰ τῆς αὐτῆς διατάξεως διαγράφεται ὁ τοθεὶς διὰ τοῦ Ν.Δ. 4544/1966 χρονικὸς περιορισμὸς τῆς ἐκδόσεως τοῦ σχετικοῦ Π. Δ/τος, περὶ ρυθμίσεως τῶν λεπτομερειῶν καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως, ἐντὸς ἐξήμηνου, δεθέντος ὅτι τὸ ἐν λόγῳ Π. Δ/γμα δὲν ἐξεδόθη ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας καὶ ἀπαλείφεται ὁ ἕτερος περιορισμὸς, περὶ ρυθμίσεως τοῦ ὅλου θέματος δι' ἐφ' ἀπαξ ἐκδοθησομένου Π. Δ/τος.

Τοὺς ὡς ἄνω σκοποὺς ἐπιδιώκει τὸ παρὸν σχέδιον Ν.Δ. ὅπερ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν καὶ κύρωσιν ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1975

Οἱ Ὑπουργοὶ

Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων, άρθρων εις υποχρεώσεις του Ο.Α.Π., πρὸς καταβολὴν ἀποζημιώσεων πρὸς τρίτους.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν.Δ. 4544/1966 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποχωρησάντων καὶ παραδοσάντων τὰ μίσθια καταστήματα μισθωτῶν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου 1966 καὶ μέχρις ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Τὸ ἀρθρον 10 τοῦ Ν.Δ. 4544/1966 δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν ἐναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου συντελουμένων ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθροῦ 40 τοῦ Ν.Δ. 4544/1966 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ὁ τρόπος τῆς ἀποζημιώσεως, τὸ ποσὸν τῆς χορηγητέας ἀποζημιώσεως εἰς ἕκαστον δικαιούχον, αἱ προϋποθέσεις χορηγήσεως τῆς ἀποζημιώσεως ὡς καὶ πάντα πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Π. Δ/των ἐκδοθησομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Τὸ ποσὸν τῆς χορηγηθησομένης ἀποζημιώσεως εἰς ἕκαστον δικαιούχον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς ἑκατὸν εἰκοσι: χιλιάδας (120.000)».

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχαίται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1975

Οἱ Ὑπουργοὶ

Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ